

години Стефанъ ходилъ въ Цариградъ, билъ и по други страни, видѣлъ много работи, запозналъ се съ индустриалното производство въ чуждитѣ страни и намислилъ да направи нѣщо за напредъка на своя роденъ градъ. Но не билъ отъ много силнитѣ въ парично отношение, за това подирилъ подкрепа въ нѣкой по-богатъ гражданинъ. За това той се оженилъ за дъщерята на Кръстю Недевъ Момчевъ, баща на Джорджа Момчевъ. Кръстю Момчевъ далъ това мѣсто, на което по-сетне Карагйзовъ направилъ фабрика, даръ като зестра, далъ му и пари, и младиятъ Карагйзовъ можалъ вече да си постигне желанието — да стане и той фабрикантинъ... Това мѣсто се намѣрва на жгъла на рѣка Янтра и шосето, което отива за Габрово.

Приготвя се младиятъ Стефанъ, доставя всичко, което трѣбва за едно здание за фабрика, и около 1860 година задимилъ куминътъ, изсвирилъ фабричниятъ сигналъ и ето почнали да се събиратъ работни ржце да творятъ сждбата на града и да печелятъ своята прехрана съ якитѣ си ржце. Фабриката почнала да преварява спиртъ 95 градуса. Като се основала тази фабрика, взели да закупватъ храни изъ Търновския окръгъ и тъй се подигнала цената и на друго производство.

До тогава храната, особено мисирътъ, нѣмало кжде да се продава, защото мъчно се изнасяла тя по лошитѣ пѣтища въ турска-